ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 18.3.2015
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Το 2003, το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις (οδηγία για τις αποταμιεύσεις). Η οδηγία αυτή εξυπηρετούσε δύο κύριους σκοπούς: την αποφυγή των στρεβλώσεων στον τομέα της κυκλοφορίας των κεφαλαίων και την παροχή της δυνατότητας πραγματικής φορολόγησης των τόκων που καταβάλλονται από φορείς πληρωμής εγκατεστημένους σε ένα κράτος μέλος σε φυσικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος. Η οδηγία για τις αποταμιεύσεις διευκολύνει τη φορολόγηση αυτού του είδους των τόκων σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας του φυσικού προσώπου που έχει εισοδήματα από αποταμιεύσεις, με την απαίτηση της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών όσον αφορά τους τόκους που καταβάλλονται στα εν λόγω φυσικά πρόσωπα. Οι διατάξεις της οδηγίας, οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2005, επεκτάθηκαν στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία ως αποτέλεσμα της προσχώρησης των εν λόγω χωρών την 1η Ιανουαρίου 2007, και στην Κροατία, ως αποτέλεσμα της προσχώρησης της χώρας αυτής την 1η Ιουλίου 2013.

Η οδηγία ήταν το αποτέλεσμα των συμπερασμάτων της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 19ης-20ής Ιουνίου 2000, όταν τα κράτη μέλη συμφώνησαν ότι, προκειμένου να εφαρμόσουν την αρχή ότι όλοι οι πολίτες θα πρέπει να καταβάλλουν τον οφειλόμενο φόρο επί του συνόλου των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, η ανταλλαγή πληροφοριών, «στην ευρύτερη δυνατή βάση», πρέπει να είναι ο τελικός στόχος της ΕΕ σύμφωνα με τις διεθνείς εξελίξεις.

Η οδηγία, όπως εκδόθηκε το 2003, κάλυπτε τα εισοδήματα από αποταμιεύσεις φυσικών προσώπων που προκύπτουν από απαιτήσεις (είτε κλασικά έσοδα από τόκους είτε κέρδη από χρεωστικούς τίτλους) που καταβάλλονται είτε απευθείας είτε μέσω επενδυτικών ταμείων είτε μέσω άλλων ενδιάμεσων μη υποκείμενων στον φόρο οντοτήτων. Προέβλεπε διατάξεις σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τα εισοδήματα από αποταμιεύσεις που καταβάλλονται από φορείς πληρωμής εγκατεστημένους σε ένα κράτος μέλος σε φυσικά πρόσωπα που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος. Όλα τα κράτη μέλη, εκτός το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και την Αυστρία έθεσαν αμέσως σε εφαρμογή συστήματα αυτόματης κοινοποίησης πληροφοριών. Το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και η Αυστρία είχαν τη δυνατότητα, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, να παρακρατούν φόρο στην πηγή αντί να παρέχουν πληροφορίες, με συντελεστή 15 % για τα πρώτα τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας (έως τις 30 Ιουνίου 2008), με συντελεστή 20 % για τα επόμενα τρία έτη (έως τις 30 Ιουνίου 2011), και με συντελεστή 35 % στη συνέχεια. Οι διατάξεις προέβλεπαν ότι το 75 % των εσόδων από την εν λόγω παρακράτηση φόρου στην πηγή έπρεπε να μεταβιβάζεται στο κράτος μέλος κατοικίας του επενδυτή. Το Βέλγιο αποφάσισε να σταματήσει την εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος παρακράτησης φόρου στην πηγή από την 1η Ιανουαρίου 2010 και να ανταλλάσσει πληροφορίες κατά τον ίδιο τρόπο όπως και τα άλλα κράτη μέλη. Το Λουξεμβούργο έπραξε το ίδιο την 1η Ιανουαρίου 2015.

Μέτρα ισοδύναμα με εκείνα της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις έχουν εφαρμοστεί, από την 1η Ιουλίου 2005, σε πέντε ευρωπαϊκές χώρες μη μέλη της ΕΕ, μεταξύ των οποίων και η Ελβετία, όσον αφορά τα εισοδήματα από αποταμιεύσεις που καταβάλλονται στις χώρες αυτές σε φυσικά πρόσωπα που κατοικούν στην ΕΕ. Μέτρα ταυτόσημα με εκείνα της οδηγίας έχουν εφαρμοστεί, από την ίδια ημερομηνία, σε δέκα εξαρτημένα ή συνδεδεμένα εδάφη των κρατών μελών της ΕΕ (12 μετά τη διάλυση των Ολλανδικών Αντιλλών), μέσω της εφαρμογής διμερών συμφωνιών που καθένα από τα εδάφη αυτά έχει υπογράψει με καθένα από τα κράτη μέλη. Μετά την αλλαγή του καθεστώτος του Αγίου Βαρθολομαίου, η Γαλλία δεσμεύτηκε ότι

ο Άγιος Βαρθολομαίος θα εφαρμόζει τόσο τις τρέχουσες όσο και τις μελλοντικές διατάξεις της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις και της οδηγίας σχετικά με τη διοικητική συνεργασία.

Μετά την πρώτη αναθεώρηση της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις, η Επιτροπή πρότεινε τον Νοέμβριο 2008 μια σειρά τροποποιήσεων, με στόχο την κάλυψη υφιστάμενων κενών και την αποτελεσματικότερη πρόληψη της φοροδιαφυγής. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αποσκοπούσαν στη βελτίωση της οδηγίας ενισχύοντας τα μέτρα που αποσκοπούσαν στην εξασφάλιση της φορολόγησης των τόκων. Το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων σχετικά με τις ενδιάμεσες δομές είχε, επομένως, επεκταθεί. Η πρόταση προέβλεπε επίσης την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας στα εισοδήματα από τίτλους που ισοδυναμούν με χρεωστικούς τίτλους, δηλαδή σε καινοτόμα χρηματοπιστωτικά προϊόντα και ορισμένα προϊόντα ασφάλισης ζωής. Οι τροποποιήσεις εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο με την έκδοση της οδηγίας 2014/48/ΕΕ της 24ης Μαρτίου 2014[1] (τροποποιητική οδηγία για τις αποταμιεύσεις). Το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως την 1η Ιανουαρίου 2016, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία. Τα κράτη μέλη θα υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2017.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 21ης Μαρτίου 2014 ζήτησε από το Συμβούλιο να προβεί στην τυπική έγκριση της οδηγίας για την τροποποίηση της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το παγκόσμιο πρότυπο που βρισκόταν στο στάδιο της εκπόνησης από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) είναι η μέθοδος που θα εφαρμόσει η ΕΕ εντός των συνόρων της για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε το Συμβούλιο να διασφαλίσει ότι, με την έγκριση, έως το τέλος του 2014, ενός τροποποιημένου κειμένου της οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία, το δίκαιο της ΕΕ θα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένο με το νέο παγκόσμιο πρότυπο.

Στις 12 Ιουνίου 2013, η Επιτροπή είχε όντως προτείνει τροποποιήσεις στην οδηγία 2011/16/ΕΕ σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας. Κύριος στόχος της πρότασης ήταν να παράσχει στα κράτη μέλη κατάλληλη νομική βάση σε επίπεδο ΕΕ για την εφαρμογή του παγκόσμιου προτύπου όσον αφορά την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών (εφεξής το «παγκόσμιο πρότυπο») το οποίο βρισκόταν στο στάδιο της εκπόνησης από τον ΟΟΣΑ. Το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης τροποποιητικής οδηγίας είναι πολύ ευρύ, δεδομένου ότι καλύπτει όλα τα είδη χρηματοπιστωτικών προϊόντων (με ειδικές εξαιρέσεις) που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα φυσικά πρόσωπα ή «μη κρατικές» οντότητες. Η παρούσα τροποποιητική οδηγία εκδόθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2014 — οδηγία 2014/107/ΕΕ[2] του Συμβουλίου (τροποποιητική οδηγία σχετικά με τη διοικητική συνεργασία). Το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία. Οφείλουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2016 και να ξεκινήσουν την ανταλλαγή πληροφοριών τον Σεπτέμβριο του 2017 το αργότερο. Δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2, η Αυστρία έτυχε παρέκκλισης λόγω διαρθρωτικών διαφορών και επιτρέπεται να αρχίσει να εφαρμόζει την οδηγία ένα έτος αργότερα κατ' ανώτατο όριο από ό,τι τα άλλα κράτη μέλη. Κατά την έκδοση της οδηγίας, η Αυστρία ανακοίνωσε ότι δεν θα κάνει πλήρη χρήση της παρέκκλισης. Θα ξεκινήσει την

[1] ΟΔΗΓΙΑ 2014/48/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, της 24ης Μαρτίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις (ΕΕ L111 της 15.4.2014, σ. 50)

[2] ΟΔΗΓΙΑ 2014/107/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα (ΕΕ L 359 της 16.12.2014, σ. 1).

ανταλλαγή πληροφοριών από τον Σεπτέμβριο του 2017 για έναν περιορισμένο αριθμό λογαριασμών (μόνο για νέους λογαριασμούς που ανοίχθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2016 έως 31 Δεκεμβρίου 2016), ενώ θα κάνει χρήση της παρέκκλισης για άλλους λογαριασμούς.

Το τελευταίο εδάφιο του νέου άρθρου 8 παράγραφος 3α που εισήγαγε η τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία ορίζει σαφώς ότι οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στην παράγραφο αυτή (παράγραφος 3α) θα υπερισχύουν της αναθεωρημένης οδηγίας για τις αποταμιεύσεις. Δεδομένου ότι υπάρχει σημαντική επικάλυψη μεταξύ των δύο οδηγιών, θα υπάρχουν, συνεπώς, λίγες μόνο περιπτώσεις κατά τις οποίες η αναθεωρημένη οδηγία για τις αποταμιεύσεις θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται.

Αυτές οι λίγες περιπτώσεις οφείλονται κατ' ουσίαν σε τρεις λόγους. Πρώτον, η τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία καθορίζει υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που είναι οντότητες όπως ορίζονται στην εν λόγω οδηγία. Ως εκ τούτου, σε αντίθεση με την οδηγία για τις αποταμιεύσεις, δεν προβλέπει την υποχρέωση υποβολής στοιχείων για τα φυσικά πρόσωπα (π.χ. χρηματιστές) σε σχέση με τα χρηματοοικονομικά εισοδήματα. Δεύτερον, η τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία προβλέπει ορισμένες εξαιρέσεις όσον αφορά ορισμένα συνταξιοδοτικά ταμεία, εκδότες πιστωτικών καρτών, λογαριασμούς που υπόκεινται σε ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς και παρόμοια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και προϊόντα που ενέχουν χαμηλό κίνδυνο φοροδιαφυγής. Τρίτον, η έννοια του φορέα πληρωμής κατά την είσπραξη τόκων που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις καλύπτει επίσης τους τόκους που καταβάλλονται από μια μη συμμετέχουσα έννομη τάξη μέσω του φορέα πληρωμής κατά την είσπραξη που είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος· επιπλέον, η μέθοδος διαφάνειας που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 και η ενισχυμένη μέθοδος διαφάνειας του φορέα πληρωμής κατά την είσπραξη που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της αναθεωρημένης οδηγίας για τις αποταμιεύσεις καλύπτουν επίσης τα έσοδα που καταβάλλονται μέσω «ενεργών» μη χρηματοπιστωτικών οντοτήτων, στο βαθμό που απαλλάσσονται από τη φορολογία. Οι περιπτώσεις αυτές είναι το αποτέλεσμα μικρών διαφορών στις μεθόδους που προβλέπει η οδηγία για τις αποταμιεύσεις και η τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία, καθώς και συγκεκριμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στις δύο οδηγίες. Κατά πόσον οι εν λόγω περιπτώσεις καλύπτονται ή όχι από τη νομοθεσία της ΕΕ η οποία εξετάζεται εν προκειμένω είναι αμελητέας σημασίας στο πλαίσιο του συνολικού πεδίου εφαρμογής της τροποποιητικής οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία. Η διεθνής εφαρμογή του παγκόσμιου προτύπου και η αυστηρή εποπτεία της εφαρμογής του από το παγκόσμιο φόρουμ για τη διαφάνεια και την ανταλλαγή πληροφοριών θα ελαχιστοποιήσουν τυχόν κινδύνους που συνδέονται με αυτές τις περιπτώσεις.

Επομένως προκύπτει ότι το όφελος παράλληλης διατήρησης αμφότερων των νομικών μέσων θα είναι ελάχιστο. Ενώ η προαναφερθείσα δυνατότητα εξαίρεσης που προβλέπεται από το νέο άρθρο 8 παράγραφος 3α) που εισήγαγε η τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία θα μπορούσε να χρησιμεύσει για να αποφευχθεί στις περισσότερες περιπτώσεις η υποβολή στοιχείων δυνάμει της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις, η συνύπαρξη δύο νομικών πράξεων με ουσιαστικά παρεμφερές πεδίο εφαρμογής δεν είναι σύμφωνη με τις αρχές για τη βελτίωση της νομοθεσίας και δεν ευνοεί τη σαφήνεια και την ασφάλεια δικαίου. Επιπλέον, η διατήρηση των δύο νομικών συστημάτων που λειτουργούν παράλληλα θα προϋπόθετε την ύπαρξη δύο συνόλων κανόνων σε θέματα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, διαδικασιών και συστημάτων υποβολής στοιχείων παρεμφερών αλλά όχι πλήρως εναρμονισμένων — τόσο όσον αφορά την κοινοποίηση πληροφοριών από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στις αρμόδιες αρχές όσο και την ανταλλαγή πληροφοριών

μεταξύ των αρμόδιων αρχών. Το σχετικό κόστος θα υπερέβαινε κατά πολύ τα οφέλη της επιπλέον κάλυψης που παρέχεται από την οδηγία για τις αποταμιεύσεις.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι υπάρχει μόνο ένα εφαρμόσιμο πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών εντός της ΕΕ, και για να αποφευχθούν καταστάσεις όπου δύο πρότυπα εφαρμόζονται παράλληλα, η οδηγία για τις αποταμιεύσεις θα πρέπει να καταργηθεί.

Για την αποφυγή κενών όσον αφορά την κοινοποίηση πληροφοριών, η κατάργηση της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις πρέπει να εναρμονισθεί με το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της τροποποιητικής οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της παράτασης της προθεσμίας εφαρμογής που χορηγήθηκε στην Αυστρία.

Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας πρότασης οδηγίας, δηλαδή η κατάργηση της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις με τις προσωρινές εξαιρέσεις που απαιτούνται για την προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων και για να ληφθεί υπόψη η παρέκκλιση που παρασχέθηκε στην Αυστρία στο πλαίσιο της τροποποιητικής οδηγίας σχετικά με τη διοικητική συνεργασία, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, για λόγους ομοιομορφίας και αποτελεσματικότητας, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα πρόταση οδηγίας δεν υπερβαίνει ό, τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 2014 και η δήλωση του Συμβουλίου Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων της 9ης Δεκεμβρίου 2014 δείχνουν σαφώς την προτίμηση των κρατών μελών να έχουν μόνο ένα πρότυπο για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τα χρηματοοικονομικά εισοδήματα. Το πρότυπο αυτό έχει πλέον τεθεί πλήρως σε εφαρμογή με την τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία.

Στις συνεδριάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής για τη φορολόγηση των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, οι εμπειρογνώμονες τόνισαν τη σημασία ύπαρξης ενός μόνο συστήματος με το οποίο οι πληροφορίες κοινοποιούνται αυτόματα για τους σκοπούς της άμεσης φορολογίας. Εξήγησαν ότι τα μέρη που αντιπροσωπεύουν — χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί της ΕΕ — επιθυμούσαν την αποφυγή της αλληλεπικάλυψης των συστημάτων υποβολής εκθέσεων. Η ομάδα εμπειρογνωμόνων ανέφερε επίσης ότι ο κλάδος είχε ήδη προβεί στην εισαγωγή νέων συστημάτων ΤΠ ή στην αναπροσαρμογή των υφιστάμενων προκειμένου να προετοιμαστεί για την υποβολή στοιχείων σύμφωνα με τον νόμο των ΗΠΑ «Foreign Account Tax Compliance Act» (FATCA) (νόμος περί φορολογικής συμμόρφωσης αλλοδαπών λογαριασμών) και τόνισε την ανάγκη εναρμόνισης της μελλοντικής νομοθεσίας της ΕΕ σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς με το παγκόσμιο πρότυπο του ΟΟΣΑ για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών (το οποίο βασίζεται το ίδιο στις αρχές περί της δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που προβλέπονται στο πλαίσιο του FATCA), προκειμένου να μειωθεί το κόστος συμμόρφωσης και ο διοικητικός φόρτος.

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, η κατάργηση της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις θα έχει αμελητέο, αν όχι μηδενικό, αντίκτυπο στην αποτελεσματικότητα της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών, όπως προκύπτει από την τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία

και αποτελεί ουσιαστικά μέτρο για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Κατά συνέπεια, δεν έχει εκπονηθεί εκτίμηση επιπτώσεων.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Το άρθρο 1 προβλέπει την κατάργηση της οδηγίας. Συντονίζει την κατάργηση με την εφαρμογή της τροποποιητικής οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία από τα κράτη μέλη.

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) προβλέπουν τις βασικές υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και, αντίστοιχα, στο άρθρο 8 και στο άρθρο 9 της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις.

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) ορίζει ότι οι οικονομικοί φορείς και τα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένοι υποβάλλουν στοιχεία και ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που έχουν συλλεχθεί για το 2015. Οι εν λόγω πληροφορίες αφορούν τους φορείς πληρωμής κατά την είσπραξη που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, και οι πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται κατά την ίδια προθεσμία όπως προβλέπεται στο άρθρο 9, «εντός έξι μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους». Η προθεσμία αυτή είναι η 30ή Ιουνίου 2016 για τα περισσότερα κράτη μέλη, αλλά η 5η Οκτωβρίου 2016 για το Ηνωμένο Βασίλειο. Η επέκταση της εφαρμογής καθορίζεται επομένως ώστε να περιλαμβάνει επίσης την προθεσμία για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το χρονοδιάγραμμα παραμένει ανοικτό για ενδεχόμενες επικαιροποιήσεις και διορθώσεις μετά την εν λόγω ημερομηνία.

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) ορίζει ότι οι οικονομικοί φορείς και οι φορείς πληρωμής και τα κράτη μέλη στα οποία αυτοί έχουν εγκατασταθεί κοινοποιούν και ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που έχουν συλλεχθεί για το 2015, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 «εντός έξι μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους»· η προθεσμία αυτή για τα περισσότερα κράτη μέλη είναι η 30ή Ιουνίου 2016, αλλά για το Ηνωμένο Βασίλειο η 5η Οκτωβρίου 2016. Η επέκταση της εφαρμογής καθορίζεται επομένως στις 5 Οκτωβρίου 2016 ώστε να περιλαμβάνει επίσης την προθεσμία για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το χρονοδιάγραμμα παραμένει ανοικτό για ενδεχόμενες πρόσθετες πληροφορίες και διορθώσεις μετά την εν λόγω ημερομηνία.

Το άρθρο 1 παράγραφος 2 περιέχει ειδικές διατάξεις που πρέπει να εφαρμόζονται από την Αυστρία.

Η Αυστρία θα εφαρμόσει την τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία με καθυστέρηση που, στις περισσότερες περιπτώσεις, θα είναι ένα έτος. Ωστόσο, τη στιγμή της έκδοσης της οδηγίας, στις 9 Δεκεμβρίου 2014, η Αυστρία ανέλαβε τη δέσμευση να ανταλλάσσει πληροφορίες ήδη το 2017, αν και μόνο για περιορισμένο αριθμό λογαριασμών (μόνο για νέους λογαριασμούς που ανοίγονται την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2016 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016), διατηρώντας ταυτόχρονα την παρέκκλιση σε άλλες περιπτώσεις. Ως εκ τούτου, η Αυστρία θα πρέπει εν γένει να εφαρμόζει την οδηγία για τις αποταμιεύσεις για ένα επιπλέον έτος, εκτός από έναν περιορισμένο αριθμό λογαριασμών για τους οποίους θα υποβληθούν στοιχεία το 2017 βάσει της οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία. Σε αντίθεση με το Λουξεμβούργο, η Αυστρία δεν έχει δηλώσει ότι θα εφαρμόσει την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών βάσει της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις πριν από το τέλος της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 10. Επίσης, δεν αναμένεται ότι οι προϋποθέσεις για το τέλος της εν λόγω μεταβατικής περιόδου θα πληρούνται κατά την ημερομηνία εφαρμογής της τροποποιητικής οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία από την Αυστρία. Κατά συνέπεια, για τους σκοπούς του άρθρου 1 παράγραφος 2 γίνεται δεκτό ότι η Αυστρία θα συνεχίσει να επιβάλλει τον μεταβατικό φόρο παρακράτησης στο πλαίσιο της οδηγίας για τις

αποταμιεύσεις, κατά τη διάρκεια του 2016, με εξαίρεση τον περιορισμένο αριθμό λογαριασμών για τους οποίους θα υποβληθούν στοιχεία από την Αυστρία το 2017 βάσει της τροποποιητικής οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία.

Ως εκ τούτου, το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) αναφέρεται στις υποχρεώσεις της Αυστρίας και στις υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος να μεταβιβάσουν τον φόρο επί των τόκων που θα παρακρατηθεί στην πηγή το 2016, σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις.

Η Αυστρία θα πρέπει επίσης να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της όσον αφορά την υποβολή πληροφοριών από τους οικονομικούς φορείς της σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 τελευταίο εδάφιο της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις, σε περιπτώσεις που ο φορέας που λαμβάνει τόκους από τους εν λόγω οικονομικούς φορείς και αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 5 της ίδιας οδηγίας έχει επισήμως παράσχει τη συγκατάθεσή του για την κοινοποίηση της ονομασίας του, της διεύθυνσής του και του συνολικού ποσού των τόκων που του κατέβαλε ή των οποίων εξασφάλισε την καταβολή σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 τελευταίο εδάφιο της εν λόγω οδηγίας. Η σχετική διάταξη με την οποία διασφαλίζονται τα ανωτέρω είναι το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) της παρούσας πρότασης.

Επιπλέον, αν η Αυστρία εφαρμόζει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις, θα πρέπει επίσης να τηρούνται οι υποχρεώσεις της Αυστρίας και οι υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος σε θέματα κοινοποίησης πληροφοριών δυνάμει του κεφαλαίου ΙΙ της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις. Η σχετική διάταξη με την οποία διασφαλίζονται τα ανωτέρω είναι το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της παρούσας πρότασης.

Όλες οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 θα πρέπει να εκπληρώνονται εντός έξι μηνών από το τέλος του φορολογικού έτους στην Αυστρία, δηλαδή στις 30 Ιουνίου 2017.

Όσον αφορά τον περιορισμένο αριθμό λογαριασμών που θα υπόκεινται σε μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη από την 1η Οκτωβρίου 2016 και για τους οποίους θα υποβληθούν στοιχεία το 2017 βάσει της οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία, όπως τροποποιήθηκε με την σχετική τροποποιητική οδηγία, το άρθρο 1 παράγραφος 3 προβλέπει εξαίρεση από την επέκταση της εφαρμογής της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις.

Τα 27 κράτη μέλη που θα εφαρμόσουν την τροποποιητική οδηγία για τη διοικητική συνεργασία από την 1η Ιανουαρίου 2016 θα πρέπει να συνεχίσουν να χορηγούν στους πραγματικούς δικαιούχους που έχουν την κατοικία τους στο έδαφός τους το πιστοποιητικό σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις. Δεδομένου ότι η ισχύς του πιστοποιητικού λήγει την τελευταία ημέρα κατά την οποία η Αυστρία θα εφαρμόσει τη διάταξη για την παρακράτηση του φόρου στην πηγή δυνάμει της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις, η ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της παρούσας πρότασης είναι η 31η Δεκεμβρίου 2016. Δεδομένου ότι το Λουξεμβούργο εφαρμόζει την οδηγία για τις αποταμιεύσεις, χωρίς την εφαρμογή καθεστώτος παρακράτησης φόρου στην πηγή από την 1η Ιανουαρίου 2015, η Αυστρία είναι το μόνο κράτος μέλος που θα εφαρμόσει τη διάταξη για την παρακράτηση φόρου στην πηγή δυνάμει της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις το 2015 και το 2016.

Η εφαρμογή των κανόνων για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας που ενδεχομένως προκύπτει από την εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος παρακράτησης φόρου στην πηγή

βάσει της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις θα πρέπει επίσης να παραταθεί πέραν της ημερομηνίας εφαρμογής της τροποποιητικής οδηγίας για τη διοικητική συνεργασία. Με την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που ισχύουν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος το οποίο πρέπει να χορηγεί την πίστωση ή την επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις, η εφαρμογή της εν λόγω διάταξης μπορεί να χρειαστεί να παραταθεί πέραν της τελευταίας ημερομηνίας κατά την οποία θα εφαρμόζεται η διάταξη για την παρακράτηση φόρου στην πηγή, η οποία είναι η 31η Δεκεμβρίου 2016 για την παρακράτηση φόρου στην πηγή στην Αυστρία (βλ. άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της παρούσας πρότασης). Πρόκειται για μεταβατικό μέτρο για την προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων των πραγματικών δικαιούχων σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας για τις αποταμιεύσεις όσον αφορά το κράτος μέλος κατοικίας τους.

Το άρθρο 2 προβλέπει ότι η οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα μετά την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το άρθρο 3 ορίζει ότι η οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις.

2015/0065 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 115,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με βάση τη συναίνεση που επιτεύχθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 20ής Ιουνίου 2000 ότι οι σχετικές πληροφορίες θα πρέπει να ανταλλάσσονται για φορολογικούς σκοπούς σε όσο το δυνατόν ευρύτερη βάση, η οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου[3] εφαρμόζεται στα κράτη μέλη από την 1η Ιουλίου 2005 με στόχο τα εισοδήματα από αποταμιεύσεις υπό μορφή τόκων που καταβάλλονται σε ένα κράτος μέλος σε πραγματικούς δικαιούχους που είναι φυσικά πρόσωπα και κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος να αποτελούν αντικείμενο πραγματικής φορολόγησης σύμφωνα με την νομοθεσία του εν λόγω άλλου κράτους μέλους, εξαλείφοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις στρεβλώσεις στις κινήσεις κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών που δεν συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά.

(2) Η παγκόσμια διάσταση των προκλήσεων που θέτει η διασυνοριακή φορολογική απάτη και φοροδιαφυγή αποτελεί μείζονα προτεραιότητα τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και εντός της Ένωσης. Τα αδήλωτα και μη φορολογούμενα εισοδήματα μειώνουν σημαντικά τα εθνικά φορολογικά έσοδα. Στις 22 Μαΐου 2013, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέφρασε την ικανοποίησή του για τις προσπάθειες που καταβάλλονται σε επίπεδο της G8, της G20 και του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) για την ανάπτυξη ενός παγκόσμιου προτύπου.

(3) Η οδηγία 2011/16/ΕΕ[4] προβλέπει την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή ορισμένων πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και τη σταδιακή επέκταση του πεδίου εφαρμογής της σε νέες κατηγορίες εισοδήματος και κεφαλαίου, με σκοπό την καταπολέμηση της διασυνοριακής φορολογικής απάτης και φοροδιαφυγής.

---

[3] Οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις (ΕΕ L 157 της 26.6.2003, σ. 38).

[4] Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (ΕΕ L 64 της 11.3.2011, σ. 1).

(4) Στις 9 Δεκεμβρίου 2014, το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία 2014/107/ΕΕ[5] για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ η οποία επεκτείνει την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σε κάθε πηγή εισοδήματος σύμφωνα με το παγκόσμιο πρότυπο που δημοσιεύτηκε από το Συμβούλιο του ΟΟΣΑ τον Ιούλιο 2014 και διασφαλίζει μια συνεκτική, συνεπή και ολοκληρωμένη προσέγγιση ανά την Ένωση όσον αφορά την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς στην εσωτερική αγορά.

(5) Η οδηγία 2014/107/ΕΕ, της οποίας το πεδίο εφαρμογής είναι εν γένει ευρύτερο από εκείνο της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, προβλέπει ότι σε περιπτώσεις αλληλεπικάλυψης των πεδίων εφαρμογής, υπερισχύει η οδηγία 2014/107/ΕΕ. Εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένες περιπτώσεις στις οποίες θα εφαρμόζεται μόνο η οδηγία 2003/48/ΕΚ. Οι περιπτώσεις αυτές οφείλονται σε μικρές διαφορές μεταξύ των δύο οδηγιών και σε διαφορετικές ειδικές εξαιρέσεις. Όταν, σ' αυτές τις περιορισμένες περιπτώσεις, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/48/ΕΚ είναι εκτός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 2014/107/ΕΕ, οι σχετικές διατάξεις της οδηγίας 2003/48/ΕΚ θα εξακολουθούσαν να ισχύουν, με αποτέλεσμα τη συνύπαρξη δύο προτύπων σε θέματα κοινοποίησης πληροφοριών εντός της Ένωσης. Το κόστος που συνδέεται με τη διατήρηση του εν λόγω διπλού συστήματος κοινοποίησης θα ήταν μεγαλύτερο από τα ελάχιστα πλεονεκτήματα.

(6) Στις 21 Μαρτίου 2014, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε το Συμβούλιο να διασφαλίσει ότι η σχετική νομοθεσία της Ένωσης είναι πλήρως εναρμονισμένη με το νέο ενιαίο παγκόσμιο πρότυπο αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών που αναπτύχθηκε από τον ΟΟΣΑ. Επιπλέον, κατά την έκδοση της οδηγίας 2014/107/ΕΕ, το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για την κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ και να συντονίσει την κατάργηση της οδηγίας αυτής με την ημερομηνία εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2014/107/ΕΕ, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο αυτό για την Αυστρία. Ως εκ τούτου, η οδηγία 2003/48/ΕΚ θα πρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζεται στην Αυστρία επί ένα ακόμη έτος. Με βάση τη θέση που έλαβε το Συμβούλιο, η κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ είναι αναγκαία για την αποφυγή της διπλής υποχρέωσης κοινοποίησης πληροφοριών και για την εξοικονόμηση κόστους τόσο για τις φορολογικές διοικήσεις όσο και για τους οικονομικούς φορείς.

(7) Σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 2014/48/ΕΕ[6] για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν και να δημοσιεύσουν, έως την 1η Ιανουαρίου 2016, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την εν λόγω οδηγία. Θα πρέπει να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2017. Με την κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, η οδηγία 2014/48/ΕΕ δεν θα χρειάζεται πλέον να ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο.

(8) Για τη διασφάλιση της αδιάλειπτης συνέχισης της αυτόματης κοινοποίησης πληροφοριών όσον αφορά τους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, είναι σκόπιμο η ημερομηνία έναρξης ισχύος της κατάργησης της οδηγίας 2003/48/ΕΚ να αντιστοιχεί με την ημερομηνία εφαρμογής που ορίζεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2014/107/ΕΕ.

---

[5] Οδηγία 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα (ΕΕ L 359 της 16.12.2014, σ. 1).

[6] Οδηγία 2014/48/ΕΕ του Συμβουλίου, της 24ης Μαρτίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις (ΕΕ L111 της 15.4.2014, σ. 50)

(9) Παρά την κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, είναι σκόπιμο οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τους οικονομικούς φορείς, τους φορείς πληρωμής και τα κράτη μέλη μέχρι την ημερομηνία κατάργησης να εξετάζονται και να διαβιβάζονται όπως είχε αρχικά προβλεφθεί και να εκπληρώνονται οι υποχρεώσεις που είχαν προκύψει πριν από την ημερομηνία αυτή.

(10) Όσον αφορά την παρακράτηση φόρου στην πηγή που επιβάλλεται κατά τη μεταβατική περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, τα κράτη μέλη θα πρέπει, για να προστατεύσουν τα κεκτημένα δικαιώματα των πραγματικών δικαιούχων, να συνεχίσουν να χορηγούν πιστώσεις ή να προβαίνουν σε επιστροφές όπως είχε αρχικά προβλεφθεί και θα πρέπει να εκδίδουν πιστοποιητικά κατόπιν αιτήσεως που θα επιτρέπουν στους πραγματικούς δικαιούχους να εξασφαλίζουν ότι δεν θα επιβάλλεται παρακράτηση φόρου στην πηγή.

(11) Είναι σκόπιμο να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, λόγω διαρθρωτικών διαφορών, έχει επιτραπεί στην Αυστρία παρέκκλιση βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/107/ΕΕ η οποία της παρέχει τη δυνατότητα εφαρμογής με καθυστέρηση ενός έτους κατ' ανώτατο όριο. Κατά την έκδοση της εν λόγω οδηγίας, η Αυστρία ανακοίνωσε ότι δεν θα κάνει πλήρη χρήση της παρέκκλισης. Αντίθετα, η Αυστρία θα ανταλλάσσει πληροφορίες έως τον Σεπτέμβριο 2017, παρότι θα αφορά περιορισμένο αριθμό λογαριασμών, διατηρώντας ταυτόχρονα την παρέκκλιση σε άλλες περιπτώσεις. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ειδική διάταξη που θα διασφαλίζει ότι η Αυστρία καθώς και οι φορείς πληρωμής και οι οικονομικοί φορείς που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της οδηγίας 2003/48/ΕΚ κατά την περίοδο της παρέκκλισης, με εξαίρεση τους λογαριασμούς για τους οποίους ισχύει η οδηγία 2014/107/ΕΕ που τροποποιεί την οδηγία 2011/16/ΕΕ.

(12) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που προβλέπονται ιδίως στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και καμία διάταξη στην παρούσα οδηγία δεν περιορίζει ή εξαλείφει τα δικαιώματα αυτά.

(13) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η κατάργηση της οδηγίας 2003/48/ΕΚ με τις προσωρινές εξαιρέσεις που απαιτούνται για την προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων και για να ληφθεί υπόψη η παρέκκλιση που παρασχέθηκε στην Αυστρία δυνάμει της οδηγίας 2014/107/ΕΕ, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, για λόγους ομοιομορφίας και αποτελεσματικότητας, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει ό, τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(14) Επομένως, θα πρέπει να καταργηθεί η οδηγία 2003/48/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η οδηγία 2003/48/ΕΚ καταργείται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2016.

Ωστόσο, οι ακόλουθες υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία 2003/48/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/98/ΕΚ[7], εξακολουθούν να ισχύουν:

α) οι υποχρεώσεις των κρατών μελών και των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι σε αυτά, δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2003/48/ΕΚ εξακολουθούν να ισχύουν έως τις 5 Οκτωβρίου 2016 ή έως ότου εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτές·

β) οι υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής δυνάμει του άρθρου 8 και εκείνες των κρατών μελών των φορέων πληρωμής δυνάμει του άρθρου 9, εξακολουθούν να ισχύουν έως τις 5 Οκτωβρίου 2016 ή έως ότου εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτές·

γ) οι υποχρεώσεις των κρατών μελών της φορολογικής κατοικίας των πραγματικών δικαιούχων, δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 2, εξακολουθούν να ισχύουν έως την 31 Δεκεμβρίου 2016·

δ) οι υποχρεώσεις των κρατών μελών της φορολογικής κατοικίας των πραγματικών δικαιούχων, δυνάμει του άρθρου 14, όσον αφορά την παρακράτηση φόρου στην πηγή κατά το 2016 και τα προηγούμενα έτη, εξακολουθούν να ισχύουν έως ότου εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτές.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η οδηγία 2003/48/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/98/ΕΚ, εξακολουθεί να ισχύει στο σύνολό της όσον αφορά την Αυστρία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016, με εξαίρεση:

α) τις υποχρεώσεις της Αυστρίας και τις υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής και των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 12, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν έως τις 30 Ιουνίου 2017 ή έως ότου εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτές·

β) τις υποχρεώσεις της Αυστρίας και των οικονομικών φορέων που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος, δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν έως τις 30 Ιουνίου 2017 ή έως ότου εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτές·

γ) τις υποχρεώσεις της Αυστρίας και τις υποκείμενες υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος που προκύπτουν άμεσα ή έμμεσα από τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 13, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν έως τις 30 Ιουνίου 2017 ή έως ότου εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις αυτές·

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, η οδηγία 2003/48/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/98/ΕΚ, δεν εφαρμόζεται μετά την 1η Οκτωβρίου 2016 για τόκους όσον αφορά λογαριασμούς για τους οποίους έχουν εκπληρωθεί οι υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ της οδηγίας 2011/16/ΕΕ και για τους οποίους η Αυστρία κοινοποίησε στο πλαίσιο της αυτόματης ανταλλαγής τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3α) της οδηγίας 2011/16/ΕΕ εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 6 στοιχείο β) της οδηγίας 2011/16/ΕΕ.

[7] Οδηγία 2006/98/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, για την προσαρμογή ορισμένων οδηγιών στον τομέα της φορολογίας, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 129).

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος